

[Poul Nielson]

Vedrørende gasselskaberne mener vi, at der med aftalen af 20. marts er lagt et grundlag, der gør det muligt for dem at udvikle sig positivt. Vi er på mange måder skeptiske over for, hvordan tingene har kørt specielt i et enkelt af gasselskaberne i regionerne, men vi mener ikke, at man skal løse disse problemer ved hjælp af en meget restriktiv indstilling til, hvad gasselskaberne må og ikke må. Det er vigtigt, at de udvikler sig som forretningsprægede virksomheder, således at de kan optage konkurrencen på markedet meget direkte.

Vedrørende udformningen af det låneloft, som er en del af styringssystemet fremover og vedrørende spørgsmålet om ordningen af de hæftelser, kommunerne har som deltagere i gasprojektet, ser vi frem til, at disse to spørgsmål bliver forhandlet nærmere, inden man endeligt fastlægger tingene.

Der har været røster om, at dansk industri ikke får en stor nok bid af kagen i forbindelse med den udbygningsform, der her lægges fast for elsektoren. I den forbindelse vil jeg ikke tilbageholde en bemærkning om, at der jo har været visse diskussioner ved de store enheders kedelleverancer. Det er ikke sådan, at bare vi laver store kulfyrede kraftværksblokke, så er det dermed også afgjort og sikkert, at det bliver dansk industri, der kommer ind i billedet. Tværtimod har der været ganske voldsomme diskussioner i kølvandet af, at en række af disse kedelleverancer ikke gik til danske leverandører. Derfor synes jeg ikke, det argument står så voldsomt stærkt. Vi mener, at det, vi laver her, også er industripolitik, og vi ønsker altså, at der gøres en særlig indsats.

Det var også med allerede i 1986-aftalen om den første decentrale udbygningsbølge, at der skulle sættes særligt på industriel udviklingsvirksomhed i forbindelse med realiseringen af planen.

Så nogle kommentarer til selve den måde, som planen er bygget op på. Man tager udgangspunkt i et basisforløb, men dette basisforløb er indrettet sådan, at det bliver lidt nemmere at få den energihandlingsplan, der afslutter det hele, til at se vældig progressiv ud. Det er nemlig sådan, at basisforløbet, som man sammenligner med, kun forudsætter – det fremgår på side 45 – at der er 450 megawatt decentral kraftvarme i 1990'erne og yderligere 100 megawatt efter år 2000, og så er der ikke indregnet

elværksmøller ud over de allerede fastlagte 100 megawatt. Og det er altså ikke dem, vi lige har lavet ny aftale om, men det er de første 100 megawatt.

Det er den målestok, hvormed man måler, hvor store forandringer man kan gennemføre. I lyset af, hvad der allerede er aftalt og politisk færdigt ved vores aftale af 20. marts 1990, kan man godt sige, at man starter på et så lavt udgangspunkt i basisbilledet, at det, man kommer frem med, ikke kan undgå at se fantastisk fint ud. Det er da også helt i orden. Jeg vil bare lige nævne det for at vise, at vi altså har lagt mærke til det.

Vi har også lagt mærke til, at transportsektorens energiforbrug ikke er behandlet i planen. Det er der ingen saglig grund til. Det vil jeg kalde lidt småflovt. Nu er vi så på dette område henvist til at halte os frem. Jeg synes, det er et klart minus, at man ikke mere konsekvent har taget det slagsmål – for nu at sige det sådan – som man tog i 1981.

Jeg kan betro ministeren, at dengang krævede det også en lille smule arbejde at få et egentligt helhedsbillede etableret, og jeg synes, det er beklageligt, at man ikke har kunnet gøre det denne gang. Der er så megen dynamik, så megen teknologi, så stort styringspotentiale og så megen debat og folkelig medleven i energiforbruget, når det drejer sig om transportsektoren, at det virker påfaldende, at det er udeladt.

Mens jeg er i dette hjørne, vil jeg også nævne, at jeg synes, at undergrunden og olieindustrien som sådan, distributionsaktiviteterne og raffinaderierne i Danmark, er stedmoderligt behandlet. Når man ser, hvad der i EP-81 kunne siges om fremtiden på et grundlag, hvor man jo vidste mindre om den, end vi ved nu – havde jeg nær sagt – hvad angår undergrunden, så er det småt, hvad der præsteres her i år. År 2012 er jo ikke så langt væk i betragtning af, at man i øvrigt arbejder med 2005 som et afgørende årstal i hele planlægningen.

Endelig en bemærkning om afgifterne. Der foreligger ikke noget forslag fra regeringen, men hvis der kommer et, vil Socialdemokratiet være parat til en fordomsfri drøftelse. Sidste år var vi enige i den energipolitiske redegørelse om, at afgifterne på energiområdet ikke er en nødvendig del af den harmonisering, der skal til for at realisere det indre marked i EF; men vi er i øvrigt af den opfattelse, at det punkt, hvor vi